

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫົກ

ເປີດເຜີຍການພິພາກສາ: ຈາກ 9/11 ໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ –
ການວິເຄາະທາງຄຳພະຍາກອນ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ການພິພາກສາສືບສວນຂອງບັນດາຜູ້ມີຊື່ວິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະການພິພາກສາບັງຄັບດຳເນີນການເລີ່ມຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້. ສອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານຜູ້ຕັ້ງມາທາງໄວສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາອົງທຶນ, ແລະສຳລັບເອວຢາຄົນທຶນ, ຊຶ່ງເປັນການສືບສຸດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານເອວຢາທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດ Millerite.

ໃນພຣະຄຣິດ ການສຳເລັດແຫ່ງພຣະຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານຜ່າຍໂລກທີ່ເປັນຕົວຈິງນັ້ນສອງຄັ້ງ ຊຶ່ງເປັນແບບວ່ອງໜ້າຂອງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະວິຫານຜ່າຍວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ພຣະວິຫານຜ່າຍໂລກທີ່ເປັນຕົວຈິງນັ້ນ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນພຣະວິຫານພົບພາແຫ່ງຖົນກັ່ນດານ, ຕໍ່ມາເປັນພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ, ແລ້ວເປັນພຣະວິຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ຫຼັງຈາກການເປັນເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດສິບປີໃນບາບໂລນ, ແລະເປັນພຣະວິຫານຫຼັງດຽວກັນນັ້ນພາຍຫຼັງໂຄງການບູລະນະປັບປຸງເປັນເວລາສິບຫົກປີທີ່ດຳເນີນໂດຍເຮໂຣດ.

ການປະທັບຢູ່ທາງກາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອ້ອມພ້ອມແກ່ພຣະພັກອັນສັກສິດແຫ່ງພະພັກ ແລະພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຣະວິຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ຫຼັງຈາກການເປັນເຊື້ອ; ແຕ່ພຣະວິຫານທີ່ຖືກບູລະນະໃໝ່ນັ້ນໄດ້ຮັບພ້ອມໂດຍການປະທັບຢູ່ທາງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນປະຫວັດຂອງພຣະວິຫານທີ່ເຮໂຣດໄດ້ບູລະນະໃໝ່ນັ້ນ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນມາລາກບົດທຶນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງທຳອິດ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລະບຸພຣະວິຫານນັ້ນວ່າເປັນພຣະນິເວດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລະບຸມັນວ່າເປັນເຮືອນຂອງພວກຢິວ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວ Millerites ພຣະຄຣິດໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຜ່າຍວິນຍານຂຶ້ນໃນໄລຍະສິບຫົກປີ ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844. ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຕາມການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງມາລາກບົດທີ 3, ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊຳລະລ້າງພວກພົມມະຈາຣິທິໂງ່ເຂົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງໃນຖານະທູດສະຫວັນອົງທຶນ ເພື່ອບັນລຸການຊຳລະລ້າງຄັ້ງທີສອງ ແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແຕ່ດັ່ງເຊັ່ນກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ, ອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ຂາດຄວາມເຊື່ອອັນຈຳເປັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ວຽກງານນັ້ນສຳເລັດ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາເພື່ອສຳເລັດການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດລົງເມື່ອພວກພົມມະຈາລິທິໂງ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄວງນີ້, ເມື່ອພວກເຂົາຕື່ນຂຶ້ນສູ່ຄວາມເປັນຈິງວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989. ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູ ຊຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນເມື່ອນຳໄປວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງອຸປະມາເລືອງພົມມະຈາລິທິຄົນ. ຂ່າວສານຂອງຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີບົດທີສິບເອັດ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ

1989 ນັ້ນ, ໃນຂໍ້ສັງເກດຂອງຂໍ້ຂໍ້ສະເໜີເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືກແທນນັ້ນດ້ວຍ "ຂ່າວສານຈາກທົດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທົດເໜືອ."

ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ແລະເປັນຂ່າວສານແຫ່ງທົດຕາເວັນອອກແລະທົດເໜືອ. ທົດຕາເວັນອອກແລະທົດເໜືອ ເປັນຕົວແທນຂອງອິສະລາມ ແລະອຳນາດສັນຕະປາປາ ຕາມລຳດັບ, ແລະໃນຖານະເປັນຂ່າວສານ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກປອມແບງໂດຍອັດເວັນຕົກສາຍລາໂອດິເຊຍ ໃນລະຫວ່າງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນຕົວແທນຂອງອິສະລາມ (ທົດຕາເວັນອອກ), ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນຕົວແທນຂອງເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ (ທົດເໜືອ).

ຕຽງແຫ່ງຄວາມຕາຍສຳລັບ Adventism ແຫ່ງ Laodicea ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ລະຫວ່າງຫຼັກໝາຍທັງສອງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກພິມພັນໄວ້ໃນຄວາມຕາຍຂອງຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ລະຫວ່າງລາ ແລະ ສົງໂຕ. ຕຽງແຫ່ງຄວາມຕາຍສຳລັບຜູ້ທີ່ຍອມຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ຂ່າວສານຈາກທົດຕາເວັນອອກ ແລະ ທົດເໜືອ" ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອຳນາດພະສັນຕະປາປາໂກດເຄື່ອງ ແລະ ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນການຂົ່ມເຫັງຂັ້ນສູດທ້າຍຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ່າວສານນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຊຶ່ງເປັນທັງສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາທີ່ອິດສະລາມແຫ່ງ Woe ທີສາມ ໂຈມຕີຢ່າງກະທັນຫັນ. ການໂຈມຕີທີ່ບໍ່ຄາດຄິດນັ້ນ ນຳມາຊຶ່ງຄວາມພິນາດຂອງຊາດ, ແລະ ກໍ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈັດຫາແຮງຜັກດັນທາງເສດຖະກິດ ແລະ ທາງການເມືອງ ເພື່ອນຳບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດມາຮ່ວມກັນຕໍ່ຕ້ານອິດສະລາມ, ພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳຂອງສະຫະພັນສາມປະການຄື ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ, ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອວຢາຄົນທີ່ສາມ, ຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກວິບັດຄັ້ງທີສາມ ແຈ້ງໃຫ້ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມຮູ້ວ່າ ອິສະລາມແມ່ນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອລົງໂທດມະນຸດ ເນື່ອງຈາກການນະມັດສະການເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ. ດັ່ງເຊັ່ນກັບໂຮມທັງສາມ, ບາບໂລນທັງສາມ, ເອວຢາທັງສາມ ແລະ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທັງສາມຜູ້ດຽມທາງ, ວິບັດຄັ້ງທີສາມຖືກສະຖາປະນາໂດຍການນຳໃຊ້ວິບັດທັງສາມແບບສາມຊັ້ນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບົນຢູ່ກາງຟ້າ ກ່າວດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເນື່ອງດ້ວຍສຽງແກອື່ນໆທີ່ຍິ່ງເຫຼືອຢູ່ຂອງທຸດສະຫວັນສາມອົງ ຜູ້ທີ່ຍິ່ງຈະເປົ່າຢູ່ນັ້ນ! ພຣະນິມິດ 8:13

ຊີວິດໄວທ໌ໄດ້ຮັບຮອງບົມຂອງ Smith ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຄື Daniel and Revelation, ໂດຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າສະມາຊິກເຊເວັນທ໌-ເດ ແອັດເວັນຕົກທຸກຄົນຄວນມີມືເລັມນີ້ໃນຄອບຄອງ, ເຖິງແມ່ນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ກ່າວອອກມາຢ່າງກົງໄປກົງມາເທົ່າກັບທີ່ຂ້ອຍພົງຂຽນໄປ, ແຕ່ຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນກໍ່ບາກົດຢູ່ໃນການຮັບຮອງຂອງນາງ.

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮ້ອງເອີ້ນຄົນງານໃຫ້ເຂົ້າສູ່ພາກສະໜາມແຫ່ງການຈຳໜ່າຍໜັງສື ເພື່ອໃຫ້ໜັງສືທັງຫຼາຍທີ່ບັນຈຸແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບຍຸກປະຈຸບັນຖືກເຜີຍແຜ່ອອກໄປ. ປະຊາຊົນໃນໂລກຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເວລາກຳລັງສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນ. ຈົ່ງນຳໜັງສືທັງຫຼາຍທີ່ຈະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ເຂົາໄປຫາພວກເຂົາ. Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, ແລະ The Desire of Ages

ຄວນອອກໄປສູ່ໂລກໃນບັດນີ້. ຄຳສອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນ Daniel and Revelation ໄດ້ຖືກອ່ານດ້ວຍຄວາມກະຫຍາຍຢ່າງຍິ່ງໂດຍຫຼາຍຄົນໃນອົດສະຕາລີ. ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືນຳພາວິນຍານອັນປະເສດຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ມາຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ. ທຸກສິ່ງທີ່ສາມາດກະທຳໄດ້ ຄວນຖືກກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ Thoughts on Daniel and the Revelation. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໜັງສືອື່ນໃດທີ່ສາມາດມາແທນທີ່ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້. ມັນເປັນພຣະຫັດແຫ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຈິງມາເປັນເວລາຍາວນານ ກຳລັງຫຼົ່ມໄຫຼຢູ່ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ບໍ່ລົ້ນສູ່ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ ຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປດ້ວຍສຽງອັນດັງກ້ອງ. ບັນຫາອັນໃຫຍ່ຫຼວງກຳລັງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາຈະສູນເສຍ. ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຍອມໃຫ້ເລື່ອງນ້ອຍນ້ອຍມາບົດບັງແສງສະຫວ່າງ ຊົງຄວນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂລກ." Manuscript Releases, volume 21, 444.

ບົມເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊົງບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດທັດສະນະແບບ Millerite ກ່ຽວກັບ "the daily" ໃນພຣະທຳດານເືອນໄດ້ປະຕິເສດເຊັ່ນກັນ, ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ພຣະຫັດຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ." ຖ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ເຜີຍແຜ່ບົມທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນຄຳອ້າງອົງກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ນັ້ນຍ່ອມໝາຍຄວາມວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງມີບົມເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຄືອບຄອງດ້ວຍຕົນເອງ. ບົມເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງການໃຈມຕີຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ສົງເສີມທັດສະນະ "ໃໝ່" ກ່ຽວກັບ "the daily" ໃນພຣະທຳດານເືອນ, ເພາະວ່າມັນແມ່ນບົມທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາຈະຂຽນຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ລືບຖອນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ "the daily" ອອກໄປ.

ເມື່ອ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ນຳສອງຄົນຫຼັກໃນການກະບົດເລື່ອງ "the daily" ໃນພຣະທຳດານເືອນ, ນາງມັກຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາ (Prescott ແລະ Daniells) ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະ "ໃຫ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປຫາຜົນ." ນັກບັບແກ່ປະຫວັດສາດຂອງຊາວແອດເວັນຕົສລາວໂອດີເກຍ ເບີ້ຄວີວາກໍມີບັນຫາດຽວກັນນີ້.

ບັນດາຜູ້ນຳຊັ້ນໜ້າ, ຜູ້ຊົງຕະຫຼອດປະຫວັດຂອງການກະບົດນັບແຕ່ປີ 1888 ເປັນຕົ້ນມາ, ໃນບາງຈຸດຂອງປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ຍອມຮັບຄຳສອນອັນເປັນເທັດເກອິນກ່ຽວກັບ "the daily." ການກະບົດຂອງພວກເຂົາແມ່ນ "ຜົນ," ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຜິດກ່ຽວກັບ "the daily" ແມ່ນ "ເຫດ." ພວກນັກທົບທວນແກ່ໄຂປະຫວັດສາດແອດເວັນຕົສລາວໂອດີເກຍ ນຳພາຜູ້ທີ່ບໍ່ຮຽນຮູ້ໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ບັນດາຜູ້ກະບົດທາງປະຫວັດສາດແອດເວັນຕົສເຫຼົ່ານັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການກະບົດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳພະຍານສະບັບທີ່ພວກເຂົາທົບທວນແກ່ໃນນັ້ນ ບໍ່ເຄີຍຖືກຄຳຈຸນໂດຍຄຳພະຍານຂອງພຣະຄຳພີ ແລະ Spirit of Prophecy. ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຖືວ່າ "ຜົນ" ເປັນການກະບົດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບົດຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສະແຫວງຫາ "ເຫດ."

ດັ່ງນັກທຶງບິນໄປ, ແລະດັ່ງນັກນາງແອ່ນທິບິນໄປມາ, ຄຳສາບແຊ່ງທີ່ປາສະຈາກເຫດກໍຈະບໍ່ມາເຖິງ. ສຸພາສິດ 22:6.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮັບຮູ້ການກະບົດ, ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮັບຮູ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາຕ້ອງສືບຫາສາເຫດ. ແລ້ວພວກເຂົາຕ້ອງແກ້ໄຂສາເຫດນັ້ນ. ໃນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ຊົດເຕີ ວາຍ ກຳລັງອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງຂອງອາຄານ.

"ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຍົກຕົວຢ່າງໄວໃນທຶນວ່າ ພຣະອົງຊົງຖືວ່າຄວາມບາບໃນທຳມະການຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນປະຊາຊົນຜູ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຢ່າງໃດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ກຽດເປັນພິເສດ ໂດຍໃຫ້ເປັນພະຍານເຫັນການສຳແດງອຳນາດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ເຊັ່ນດຽວກັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ແລະເຖິງແມ່ນໃນເວລານັ້ນກໍຍັງກຳລະເມີດຄຳຊີ້ແຈ້ງຢ່າງແນ່ນອນຂອງພຣະອົງ
ຈະເປັນຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງປະສົງຈະສອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງວ່າ
ການບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງແລະຄວາມບາບເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າລັງກຽດຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ພຣະອົງ ແລະບໍ່ຄວນຖືວ່າເປັນເລື່ອງເບົາ.
ພຣະອົງຊົງສຳແດງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດທີ່ພົບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຄວາມບາບ
ພວກເຂົາຄວນດຳເນີນມາດຕະການອັນເດັດຂາດໃນທັນທີ
ເພື່ອກຳຈັດຄວາມບາບນັ້ນອອກໄປຈາກທຳມະກາງຕົນ
ເພື່ອວ່າຄວາມບໍ່ໂປດປານຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ສະຖິດຢູ່ເຫນືອພວກເຂົາທັງຫມົດ.
ແຕ່ຖ້າບາບຂອງປະຊາຊົນຖືກມອງຂ້າມໄປໂດຍຜູ້ທີ່ດຳລົງຕຳແໜ່ງຮັບຜິດຊອບ
ຄວາມບໍ່ໂປດປານຂອງພຣະອົງກໍຈະຢູ່ເຫນືອພວກເຂົາ
ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍລວມທັງຫມົດຈະຖືກນັບວ່າຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບາບເຫຼົ່ານັ້ນ.
ໃນການຈັດການຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນອະດີດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສຳແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ
ຄວາມຈຳເປັນໃນການຊຳລະຄຣິດຕະຈັກໃຫ້ບໍ່ລົງສູ່ຈາກຄວາມຜິດທັງຫລາຍ. ຄົນບາບຄົນດຽວອາດແຜ່ກະ
ຈາຍຄວາມມືດທຶກະກົດກັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າອອກໄປຈາກຊຸມນຸມຊົນທັງຫມົດ.
ເມື່ອປະຊາຊົນຮູ້ສຶກວ່າຄວາມມືດກຳລັງຄອບຄຸມຢູ່ເຫນືອພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ສຳເຫດ
ພວກເຂົາຄວນສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງຈັງ ດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນຢ່າງຍິ່ງ ແລະການຖອມຕົນລົງເອງ
ຈົນກວ່າຄວາມຜິດທັງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເສຍພຣະທັຍ ຈະຖືກສືບຄົ້ນອອກພົບ
ແລະຖືກກຳຈັດອອກໄປ."

"ອະຄະຕິທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພວກເຮົາ
ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຕັກເຕືອນຄວາມຜິດທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມີຢູ່,
ແລະສຽງຮ້ອງທີ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນກ່າວຫາວ່າເປັນຄວາມເຂັ້ມງວດແລະຄວາມຮຸນແຮງນັ້ນ,
ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຢຸດຕິກຳ. ພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາເວົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ນຶງງຽບ.
ຖ້າຄວາມຜິດທັງຫຼາຍປະຈັກແຈ້ງຢູ່ທຳມະກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະຖ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ອຍຜ່ານໄປຢ່າງບໍ່ໃສໃຈຕໍ່ມັນ,
ພວກເຂົາກໍ່ເທົ່າກັບສະໜັບສະໜູນແລະໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ຄົນບາບໂດຍແທ້ຈິງ,
ແລະກໍ່ມີຄວາມຜິດພ່ອງກັນ ແລະຈະໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນພໍ້ກັນ;
ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບາບຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຜິດ. ໃນນັ້ນມີ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວາມບໍ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກກົດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍການລະເ
ລີຍຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃນການຈັດການກັບຄວາມຜິດແລະບາບທີ່ມີຢູ່ທຳມະກາງພວກເຂົາ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ແກ່ຕົວໃຫ້ແກ່ຄວາມຜິດເຫຼົ່ານີ້
ໄດ້ຖືກປະຊາຊົນຄິດວ່າເປັນຄົນມີອັດທະຍາໄສອ່ອນໄຫວແລະເປັນທີ່ຮັກຢ່າງຍິ່ງ,
ພຽງແຕ່ເພາະພວກເຂົາຫຼີກລ້ຽງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນແຈ້ງແຈ້ງຕາມພຣະຄຳພີ.
ພາລະໜ້າທີ່ນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຫຼີກລ້ຽງມັນ."
Testimonies, volume 3, 265.

ປະຫວັດຂອງບັນດາຜູ້ນຳທີ່ໄດ້ກະບົດໃນຂະບວນການແອັດເວນຕິສ ເປັນພະຍານຢືນຢັນຄວາມຈິງວ່າ
ໜຶ່ງໃນຂັ້ນຕອນທີ່ເກືອບຈະເຫັນຢູ່ສະເໝີໃນການກະບົດຂອງພວກເຂົາ ຄື
ໃນບາງຈຸດໜຶ່ງໃນປະສົບການສ່ວນຕົວ ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບທັດສະນະອັນເປັນເທັດກ່ຽວກັບ "the daily."
ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ບົມຂອງ Smith ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ມີການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະມີບັນຫາດ້ານຄຳສອນບາງປະການ
ແຕ່ກໍ່ຍັງໃຫ້ພາບລວມອັນດີເລີດກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຜູ້ນຳເບີກຕໍ່ພຣະນິມົດບົດທີ 8 ແລະ 9
ບ່ອນທີ່ເຮົາເຫັນປະຫວັດສາດເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນຂອງແກ່ແຕຣັມຫົກອັນທຳອິດຖືກນຳສະເໜີໄວ້.
ເຮົາຈະອ້າງເຖິງຄຳອະທິບາຍຂອງ Smith ຈາກບົມຂອງລາວ, Daniel and Revelation,

ໃນຂະນະທີ່ຮູ້ເລີຍພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງພິບັດທັງສາມ.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ວິລຽມ ມິນເລີ ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ຽວກັບພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບບົດທິ ສິບສາມ ແລະ ບົດທິ ສິບຫົກ ຫາ ສິບແປດ ນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເພາະວ່າລາວຢູ່ໃນຈຸດຢືນທາງປະຫວັດສາດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ທີ່ຈະມອງເຫັນວ່າ ມີອຳນາດແຫ່ງການທຳລາຍລ້າງຢູ່ສາມອຳນາດ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສອງອຳນາດ. ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວນັ້ນຢູ່ໃນບົດທິ ສອງ ຫາ ເກົ້າ ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ.

“ບັນດານັກເທດສະໜາ ແລະ ປະຊາຊົນໄດ້ເບິ່ງບົມພຣະນິມິດວ່າເປັນສິ່ງລຶກລັບ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນນ້ອຍກວ່າພາກສ່ວນອື່ນ ຂອງພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບົມພຣະເທົ່າ ໆແລ້ວເປັນການສຳແດງທີ່ຖືກປະທານໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດເປັນພິເສດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາໃນການພິຈາລະນາໃຫ້ຮູ້ຖານະອັນແທ້ຈິງຂອງຕົນ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳຄວາມຄິດຂອງ William Miller ໄປສູ່ຄຳພະຍາກອນ ແລະ ປະທານແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ເຂົາເກືອບກັບບົມພຣະນິມິດ.” Early Writings, 231.

ມິນເລີ ໄດ້ນຳສະເໜີຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເກືອບກັບຄຣິສຕະຈັກ ຕາປະທັບ ແກ ແລະ ຖ້ວຍ ດັງຕ໌ໂບນີ.

“ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດໃນອາຊີ ແມ່ນປະຫວັດຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດໃນຮູບແບບທັງເຈັດຂອງນາງ, ໃນການຄົດຄຽ້ວແລະການຫັນເຫຂອງນາງທັງໝົດ, ໃນຄວາມຈະເລີນແລະຄວາມທຸກຍາກຂອງນາງທັງໝົດ, ນັບຈາກສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກລົງມາຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ. ຕາປະທັບທັງເຈັດ ແມ່ນປະຫວັດຂອງການດຳເນີນການຂອງອຳນາດແລະກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ມີຕົວຄຣິສຕະຈັກ, ແລະຂອງການຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໂດຍພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ. ແກທັງເຈັດ ແມ່ນປະຫວັດຂອງການພິພາກສາທັງເຈັດປະການທີ່ພິເສດແລະໜັກໜ່ວງ ຊຶ່ງຖືກສົ່ງລົງມາເທິງໂລກ ຫຼືເທິງອານາຈັກໂຮມັນ. ແລະຂັ້ນທັງເຈັດ ແມ່ນໄພພິບັດສຸດທ້າຍທັງເຈັດປະການທີ່ຖືກສົ່ງລົງມາເທິງໂຮມແຫ່ງສັນຕະປາປາ. ປະສົມປະສານຢູ່ໃນສົງເຫຼິ້ນຍິ່ງມີເຫດການອື່ນໆອີກຫຼາຍປະການ, ຖັກທ່ປະສານເຂົ້າໄປດັ່ງສາຍນ້ຳສາຂາທີ່ໄຫຼມາສົມທົບ, ແລະເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຕັມບໍລິບູນ, ຈົນກວ່າທັງໝົດຈະສົມສຸດລົງໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນິລັນດອນ.”

“ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ນິຕິເຜນການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢຮັນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈພຣະທຳເຫຼົ່ານີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຢ່າງລະອຽດຖ້ວນຖືກໃນພາກສ່ວນອື່ນໆຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ຮູບພາບແລະອຸປະມາທີ່ໃຊ້ໃນຄຳພະຍາກອນນີ້ ບໍ່ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້ທັງໝົດໃນພຣະທຳນີ້ເອງ ແຕ່ຈຳຕ້ອງຖືກຄົ້ນພົບໃນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນອື່ນ ແລະຖືກອະທິບາຍໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີອື່ນໆ. ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມຸ່ງໝາຍໃຫ້ມີການສຶກສາພາບລວມທັງໝົດ ແມ່ນແຕ່ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນແຈ້ງຊັດໃນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ.” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວອົງທີສາມ, ຜູ້ຊົງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດພາຍໃນຂອງການພິພາກສາໂບດ, ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບເອວລູຢາອົງທີສາມ, ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດພາຍນອກໃນການພິພາກສາບາບໂລນສະໄໝໃໝ່, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ປຸກເບີກກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆ ແລະ ຕາປະທັບ ກໍໄດ້ຊີ້ບົງພະຍານຜ່າຍພາຍໃນ-ພາຍນອກອັນດຽວກັນນັ້ນ.

“ຕາປະທັບທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ພວກເຮົາສັງເກດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 4, 5, ແລະ 6. ເຫດການຕ່າງໆທີ່ຖືກສະແດງພາຍໃຕ້ຕາປະທັບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນໃນ ພຣະນິມິດ 6 ແລະ ຂໍ້ທຳອິດຂອງ ພຣະນິມິດ 8. ຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຄອບຄຸມເຫດການຕ່າງໆທີ່ຄຣິດຕະຈັກມີສ່ວນກ່ຽວພັນ ນັບແຕ່ການເປີດແຫ່ງຍຸກການຈັດສັນນີ້ ຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.”

“ໃນຂະນະທີ່ຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດນຳສະເໜີປະຫວັດພາຍໃນຂອງຄຣິດຕະຈັກ, ຕາປະທັບທັງເຈັດກໍ່ເຮັດໃຫ້ເຫັນເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດພາຍນອກຂອງມັນ.” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ອຸຣູຢາ ສະມິດ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມັນເລີ່ມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນພາຍໃນແລະພາຍນອກຂອງບັນດາຄຣິດຕະຈັກ, ແລະ James White ກໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີພາບລວມທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນແງ່ຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຂະໜານກັນ.

“ເວລານີ້ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມບັນດາຄຣິດຕະຈັກ, ຕາປະທັບ, ແລະ ສັດທັງຫຼາຍ, ຫຼື ສົງຄ໌ມີວິວັດ, ໄປໄກເທົ່າທີ່ພວກມັນຈະສາມາດທຽບກັນໄດ້ໃນຖານະທີ່ຄຸ້ມຄອງຊ່ວງເວລາດຽວກັນ. ຕາປະທັບມີຈຳນວນເຈັດ, ແຕ່ສັດມີພຽງສີ່ ແລະ ອາດເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະສັງເກດໄວ້ທີ່ນີ້ວ່າ, ເມື່ອຕາປະທັບທຳໜຶ່ງ, ທີ່ສອງ, ທີ່ສາມ ແລະ ທີ່ສີ່ ຖືກເປີດອອກ, ສັດຕົວທຳໜຶ່ງ, ທີ່ສອງ, ທີ່ສາມ ແລະ ທີ່ສີ່ ໄດ້ຍື່ນກ່າວວ່າ ‘ຈົງມາ ແລະ ເບິ່ງ,’ ແຕ່ເມື່ອຕາປະທັບທຳ, ທີ່ຫົກ ແລະ ທີ່ເຈັດ ຖືກເປີດອອກ, ບໍ່ໄດ້ຍື່ນສຽງເຊັ່ນນັ້ນ. ທັງນີ້ຄຣິດຕະຈັກສາມສຸດທ້າຍ ແລະ ຕາປະທັບສາມສຸດທ້າຍ ກໍ່ບໍ່ທຽບກັນໄດ້ ໃນຖານະທີ່ຄຸ້ມຄອງຊ່ວງເວລາດຽວກັນ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຄຣິດຕະຈັກສືບປະການທຳອິດ ແລະ ຕາປະທັບສືບປະການທຳອິດ ທຽບກັນໄດ້. ແຕ່ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວ, ຄຣິດຕະຈັກ, ຕາປະທັບ ແລະ ສັດທັງຫຼາຍ ກໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ໃນຖານະທີ່ຄຸ້ມຄອງຊ່ວງເວລາດຽວກັນ ຕະຫຼອດເນື້ອທີເວລາເກຣັກ 1800 ປີ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມາເຖິງຊ່ວງເວລາບົດຈຸບັນທີ່ຍາວກວ່າກິງສະຕະວັດເລັກນ້ອຍ.” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

ພວກເຮົາຫາກໄດ້ອ້າງເຖິງຜູ້ບຸກເບີກຫຼັກສາມຄົນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມື້ເລີ່ມ ທັງສາມຄົນຍຶດຖືທິດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ “ການປະຈຳວັນ,” ແລະພວກເຮົາທຸກຄົນກໍ່ຍຶດຖືພາບລວມຂອງຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ, ຕາປະທັບ, ແລະແກ່ທັງຫຼາຍ ພາຍໃນກອບແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ Miller ໄດ້ຮັບການນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະນຳສະເໜີ.

“ເມື່ອມີຄົນເຂົ້າມາທີ່ປະສົງຈະເຄື່ອນຍ້າຍໝູ່ ຫຼືເສົາຫຼັກແມ່ນແຕ່ອັນດຽວ ອອກຈາກຮາກຖານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ກໍ່ຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ຊາຍຜູ້ສູງອາຍຸທີ່ເປັນຜູ້ບຸກເບີກໃນວຽກງານຂອງພວກເຮົາກ່າວຢ່າງຊັດເຈນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕ້າຍໄປແລ້ວໄດ້ໄວ້ດ້ວຍເຊັ່ນກັນ ໂດຍການພົມບົດຄວາມຂອງເຂົາຄົນໃໝ່ໃນວາລະສານຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງລວບຮວມລຳແສງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໄວ້ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄປທີ່ລະຂັນ ຕາມວິຖີແຫ່ງຄວາມຈິງ. ຄວາມຈິງນີ້ຈະຢືນຢັດຜ່ານບົດທົດສອບແຫ່ງເວລາແລະການລອງໃຈ.” Manuscript Release, 760, 10.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ທູດສະຫວັນອົງມີວິດແຫ່ງພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ໄດ້ລົງມາ ແລະໄດ້ລົງຕົ້ນພະລະກິດໃນການນຳພາຜູ້ທີ່ຈະຍອມຮັບ ແລະກິນພຣະອາຫານແຫ່ງຊີວິດທີ່ຫາກໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ໃຫ້ກັບຄືນໄປສູ່ “ທາງເກົ່າ” ຂອງ ເຢເຣມີຍາ ບົດທີ 6. ພຣະອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຊົງຕ້ອງການຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ສູ້ດົນຮົນເພື່ອຈະໄດ້ຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫນ້າສີພັນ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ໄດ້ນຳພາພຣະອົງໃຫ້ລົງມາຈາກສະຫວັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາເທົ່ານັ້ນ

ແຕ່ເປັນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງ.
ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄົນພົບອົກຄັ້ງເຖິງທາງເກົ່າໃນປະຫວັດສາດ
ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພວກມົນເລໂຮທ໌ ຕະຫຼອດສີ່ສິບຫົກປີ ຈາກ 1798 ຫາ 1844.

ປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍຂໍ້ເທຍືອ ແລະ ຫຼຸນກັບອັນປອມ ແລະ ອັນມະນີປອມ.
ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກເຮັດໃຫ້ມີວິມົດໂດຍຂ່າວສານຮາກຖານອັນທຽດທຽມຊົງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຊາຍ
ຫາກບໍ່ແມ່ນເທິງພະສົວແຫ່ງຍຸກທັງຫຼາຍ. ນັ້ນແມ່ນໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂຮຕ໌,
ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຊົງດັງທີ່ເປີດໃຕ້ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ນັ້ນ, ພວກມົນເລໂຮຕ໌ "ໃນເວລາກ່ອນບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ,
ແຕ່" ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນ "ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ," ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເປັນ
"ເຮືອນຜ່າຍວົນຍານ ເປັນຄະນະປະໂລຫິດອັນບໍ່ລົບລຸ້ນ." ສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ແລະ ໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ວຽກງານແຫ່ງການຊຳລະ
"ພຣະວິຫານ" ແຫ່ງປະຫວັດສາດການຖືກຍົກຂຶ້ນຂອງພຣະວິຫານຂອງພວກມົນເລໂຮຕ໌.
ວຽກງານນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງ
ຊົງໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຕັ້ງບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊື່ໂຢເຊຢາ, (ຊົງຫມາຍຄວາມວ່າ
ຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າ).

ເມື່ອໂຢເຊຢາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຕາມການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ທ່ານໄດ້ເລີ່ມວຽກງານຊ່ອມແປງພຣະວິຫານທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຊຸດໂຊມ.
ໃນວຽກງານແຫ່ງການຊ່ອມແປງແລະຊຳລະນັ້ນ "ຄຳສາບແຊ່ງຂອງໂມເຊ" ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບ,
ແລະເມື່ອໄດ້ອ່ານຕົ້ນຢ່າງໂຢເຊຢາ ມັນໄດ້ນຳໄປສູ່ການປະຕິຮູບຂອງໂຢເຊຢາ.
ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບການຄົ້ນພົບຄົນໃໝ່ຂອງ "ເຈັດເທືອ,"
ຫຼັງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ພວກເຮົາຈະເລີ່ມການສຶກສານັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ເທົ່າທີ່ຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຍຶດຖືຄວາມຈິງຍັງກຳລັງຮັບໃຊ້ຊາຕານຢູ່
ເງົາອັນຊົ່ວຮ້າຍຈາກນະຣົກຂອງມັນຈະຕັດຂາດທັດສະນະຂອງເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະສະຫວັນ.
ເຂົາຈະເປັນເໝືອນຜູ້ທີ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮັກຄັ້ງທຳອິດຂອງຕົນ.
ເຂົາບໍ່ສາມາດມອງເຫັນຄວາມຈິງອັນເປັນນິດົນລິນດອນ.
ສົງເທພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຮົານັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນ ເຊກາຣີຢາ ບົດ 3 ແລະ 4, ແລະ
4:12-14: 'ແລະຂ້ານອ້ອມໄດ້ຕອບອີກ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ກົງມະກອກສອງກົງນີ້ແມ່ນຫຍັງ,
ຊົງຜ່ານທ່າສອງອັນນັ້ນ ໄດ້ເທນ້ຳມັນຄຳອອກຈາກຕົນເອງ? ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ານອ້ອມ ແລະກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າສົງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ແລະຂ້ານອ້ອມກ່າວວ່າ, ບໍ່ຮູ້, ນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມ.
ແລ້ວທ່ານກ່າວວ່າ, ສອງທ່ານນີ້ແຫຼະແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈີມໄວ້,
ຜູ້ຊົງຢືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ.'"

"ພຣະອົງເຈົ້າຊົງອຸດົມໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນ. ພຣະອົງບໍ່ຂາດແຄນສົງອ່ານວຍໃດໆ.
ທັງນີ້ມີມາຊຸມລ້ອມພວກເຮົານັ້ນ ກໍ່ເພາະການຂາດຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ,
ຄວາມເປັນຜ່າຍໂລກຂອງພວກເຮົາ, ຄຳເວົ້າອັນຕົນເຊີນຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ
ຊົງສະແດງອອກໃນການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາ. ພຣະຄຣິດບໍ່ຖືກສຳແດງໃນຖ້ອຍຄຳຫຼືໃນອຸປະນິໄສ
ໃນຖານະພຣະອົງຜູ້ຊົງງາມນຳຮັກໂດຍສົນເຊີງ ແລະ ຊົງເປັນເລດິກວ່າຫມົນຄົນ.
ເມື່ອຈົດວົນຍານພິຈາລະນາຍົກຕົນຂຶ້ນສູ່ຄວາມອະນິດຈັງ,
ພຣະວົນຍານຂອງພຣະອົງເຈົ້າກໍ່ສາມາດກະທຳໄດ້ພຽງໜ້ອຍສຳລັບຈົດວົນຍານນັ້ນ.
ວິໄສທັດອັນສົນຂອງພວກເຮົາເຫັນແຕ່ເງົາ ແຕ່ບໍ່ອາດເຫັນສະຫງ່າລາສີທີ່ຢູ່ພື້ນໄປກວ່ານັ້ນ.
ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດຈັບລົມທັງສີ່ໄວ້"

ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາດັ່ງມ້າດຮ້າຍທີ່ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດຫລຸດແລະແລ່ນກວາດໄປເຫນືອໜ້າພິພິທົວໂລກ
ນຳພາຄວາມພິນາດແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ."

"ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ເທິງຂອບເຂດອັນໃກ້ຊິດຂອງໂລກນີ້ນັ້ນດອນແທ້ຫຼື? ພວກເຮົາຈະຊືນຊາ ແລະ
ເຢັນຊາ ແລະ ຕາຍແລ້ວຫຼື? ໂອ ຂໍໃຫ້ໃນບັນດາຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ
ວິມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ຖືກປະທານເຂົ້າໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢືນຊັ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະ ມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ ທາງນັ້ນແຄບ
ແລະ ປະຕູນັ້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານເຂົ້າໄປທາງປະຕູອັນຄັບແຄບນັ້ນແລ້ວ
ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ຂອງມັນບໍ່ມີຂອບເຂດ." Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.